

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจัย

ปัจจุบันประชากรของประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความต้องการอาหารและที่อยู่อาศัยมากขึ้น ก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศให้ทัดเทียมประเทศอื่น ๆ โดยอาศัยเทคโนโลยีที่เหมาะสม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนี้เองนำพาซึ่งสาธารณสุขและปริมาณสารอินทรีย์ในปริมาณสูง รวมถึงตีและกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์อีกด้วย ส่วนอุตสาหกรรมชุมชน โลหะ อุตสาหกรรมเคลือบพิเศษหลักๆ อุตสาหกรรมเบตเตอร์ ก่อให้เกิดสารพิษจำพวกโลหะหนัก เช่น ตะกั่ว แคนเดเมียม และสังกะสีซึ่งเป็นอันตรายต่อร่างกายทั้งระบบหายใจ ระบบประสาท และอาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้ ดังนั้นการบำบัดสารพิษเหล่านี้จึงจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปลอดภัย

การดูดติดผิวหรือการดูดซับ (Adsorption) เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญมากก่ออย่างหนึ่ง และมีการนำไปประยุกต์ใช้งานค้านต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย ทั้งทางค้านอุตสาหกรรมและทางค้านสิ่งแวดล้อม การใช้งานทางค้านอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมการปีโตรเลียม และปีโตรเคมี อุตสาหกรรมอาหารและยา อุตสาหกรรมการผลิตถ่านกัมมันต์ อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องกรองน้ำดื่มน้ำ และใช้ในกระบวนการผลิตน้ำประปาเพื่อการอุปโภคและบริโภค เป็นต้น สำหรับการประยุกต์ใช้งานทางค้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การกำจัดพิษสารพิษต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ในรูปของก๊าซและของเหลว เช่น การดูดติดผิว ก๊าซมลพิษต่าง ๆ ในอากาศ การลดปริมาณโลหะหนักเป็นพิษที่ละลายในน้ำ การบำบัดน้ำที่มาจากโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น การประยุกต์ใช้งานโดยใช้กระบวนการดูดซับมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในด้านการป้องกันและบรรบุป้องกันภัยทางค้าน รวมทั้งมีการใช้งานในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างมาก จึงให้มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาสารดูดซับเพื่อให้มีคุณภาพการใช้งานดียิ่งขึ้น ตลอดจนวิธีการนำไปใช้งานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ถ่านกัมมันต์เป็นสารดูดซับที่นิยมใช้กันมากที่สุดในทางการค้า รองลงมา คือ ซีโลไไลท์ (Zeolites) ซิลิกาเจล (Sicica Gel) และแอ็คทีเวตเต็ด อลูมีนา (Activated Alumina) ตามลำดับ (Yang, 2003) เนื่องจากถ่านกัมมันต์มีพื้นที่ผิวสูง มีรูพรุนมากและมีความสามารถในการดูดซับได้

มีแนวโน้มการใช้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ (ณัฐยา พูนสุวรรณ, 2545) จึงได้มีการศึกษาและวิจัยการผลิตถ่านกัมมันต์กันมากขึ้นเพื่อทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ

จากการที่ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ทำให้มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร จำนวนมากที่ไม่ได้นำมาประยุกต์เพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ได้ ดังนี้หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนจึงพยายามคิดค้นและพัฒนาโดยการนำวัสดุเหลือใช้เหล่านี้มาสร้างมูลค่าเพิ่มและใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่ามากที่สุด โดยการนำวัสดุเหลือใช้เหล่านี้มาผลิตเป็นถ่านกัมมันต์ เช่น กลบกระดาษพร้าว (พลัญช์ โสภณากิจโภคล, 2544) ลูกตาลโตนด (อรัญ ขวัญปาน, 2547) ฯลฯ เลือย (นานพ ติระตันสมโภช, 2545) ชานอ้อย (ณัฐยา พูนสุวรรณ, 2545) และแกلن (สมใจ ขจรชีพพันธุ์งาม, 2545) ทำให้สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรมากขึ้น รวมทั้งเมื่อมีการพัฒนาคุณภาพถ่านกัมมันต์ให้สูงขึ้น ก็จะสามารถผลิตเพื่อการส่งออกและทดแทนการนำเข้าอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถาวรสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตถ่านกัมมันต์จากแกلن กระดาษพร้าว ฯลฯ ไม่มียางพารา และเปลี่ยนถ่ายกระบวนการด้วยวิธีการกระตุ้นทางเคมี
2. เพื่อศึกษาเปอร์เซ็นต์การคัดซับสีเยื่อ และโลหะหนักโดยใช้ถ่านกัมมันต์ที่ผลิตจาก แกلن กระดาษพร้าว ฯลฯ ไม่มียางพารา และเปลี่ยนถ่ายกระบวนการ

สมมติฐานของการวิจัย

1. คาดว่าโดยเด่นนั่นเบอร์จะเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิในการการรับอินไซด์ และเพาเวอร์ตู้น้ำเพิ่มขึ้น
2. ถ่านกัมมันต์ที่ผลิตจากแกلن กระดาษพร้าว ฯลฯ ไม่มียางพารา และเปลี่ยนถ่าย สามารถคัดซับสีเยื่อ และโลหะหนักได้แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาใช้ให้เกิดประโยชน์และเพิ่มมูลค่าได้
2. ทราบถาวรสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตถ่านกัมมันต์จากแกلن กระดาษพร้าว ฯลฯ ไม่มียางพารา และเปลี่ยนถ่ายกระบวนการ
3. ทราบเปอร์เซ็นต์ของถ่านกัมมันต์ที่ผลิตได้ในการคัดซับสีเยื่อ และโลหะหนัก
4. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิตถ่านกัมมันต์ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ผลิตถ่านกัมมันต์จากแกลบน กลามะพร้าว ซึ่งได้อยู่ในข้างพารา และเปลี่ยนกลุกยางพารา โดยใช้กรดฟอสฟอริก (H_3PO_4) 50% เป็นสารกระตุ้น
2. ศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตถ่านกัมมันต์ ได้แก่ ปริมาณสารกระตุ้น อุณหภูมิ ในการกระตุ้น อุณหภูมิในการคาร์บอนайซ์ โดยการทดสอบค่าไอโอดีนนัมเบอร์ของถ่านกัมมันต์ที่ผลิตได้
3. นำถ่านกัมมันต์ที่มีคุณภาพดีที่สุดของวัสดุแต่ละชนิดมาคุณภาพซับสีข้อม และโลหะหนัก เพื่อทดสอบเบอร์เช่นต์การดูดซับ
4. เปรียบเทียบเบอร์เช่นต์การดูดซับสีข้อม และโลหะหนักของถ่านกัมมันต์ที่ผลิตได้กับ ถ่านกัมมันต์ทางการค้า